

از زمانی که طالبان افغانستان را در خدمت گرفت، داعش هیچ پایگاهی در افغانستان نداشت؟

نه، نبود.

شما در زمان جمهوریت هم با داعش مبارزه می کردید؟

بله و این زمان هایی که گفتم زمان جنگ ما با آمریکا و دوره حکومت اشرف غنی در افغانستان بود. بعد از آن، زمانی که داعش در ننگرهار شکست خورد، متأسفانه در کابل حلقاتی بودند که آنها را جذب کردند. از جوزجان هم شما آگاهی داشته باشید. ما آنها را محاصره کردیم. این ها رفتند و زخمی ها را به کابل بردند. در ننگرهار هم زمانی که آنها محاصره شدند، خود را به کماندوها و پست های نظامی کابل نزدیک تر می کردند و حتی تانک های آمریکایی می رفتند و آنها را از منطقه درمی آوردند. هم در ننگرهار، هم در شهر کابل، هم در هرات و هم در مزار، آنها در مناطق تحت سلطه نظام قبلی افغانستان بودند. در کابل مخفی گاه و پناهگاه داشتند و در استخبارات برایشان جای مخصوصی ساخته بودند که بیرق خود را بسازند و دستورات خود را بگیرند و ارتباطات خود را حفظ کنند.

بدون شک، حمایت آمریکایی ها را داشتند. ما در جوزجان و ننگرهار با داعش در جنگ بودیم، ولی آمریکا می آمد نیروهای ما را بمباران می کرد! از این موارد زیاد وجود داشت. ما به همه مردم و همسایه هایمان که از این موضوع نگران هستند، اطمینان می دهیم که داعش دیگر یک تهدید نیست. البته این مسأله قوت عملکرد نیروهای ما را می خواهد تا این مسأله دوام پیدا کند و داعش کاملاً نابود شود. دوم این است که اهل سنت هستند و باز می گویم اهل سنت یک عده ای خوارج هستند. آنها از زمانی پیدا شدند که در مقابل سیدنا حضرت علی ایستادند و آنها را تکفیر کردند و از آنها جدا شدند. لذا کسی این ها را اهل تسنن نمی خواند و این که کسی بگوید این تکفیری ها اهل سنت هستند، در گفتگوها و بحث های عامیانه است نه عملی. این ها مثل خوارج هستند و خوارج هم جزئی از ما نیستند، تکفیری هستند. به هر صورت اهل سنت چهار مذهب است: حنفی، حنبلی، مالکی و شافعی و شکل می گیرند. تکفیری های داعشی هر چهار مذهب را رد می کنند و حتی تقلید را هم شرک می دانند. البته شاید ما در اهل شیعیه هم گروه هایی داشته باشیم که به اسلام ضرر رسانده اند. شاید گروه های خردی باشند که تکفیری باشند و تند باشند. در اهل سنت و تسنن هم ما چنین چیزی داریم و در مقابل آن مقاومت می کنیم.

مشرب فکری خود طالبان را برای ما توضیح بدهید. ما دو مرجع می شناسیم در اهل سنت، یکی دارالافتاء عربستان و یکی الازهر مصر.

ما احناف هستیم و علمای متأخرین ما که در قرون اخیر بر ما مرجعیت دارند، دیوبند هستند. آنها طرز فکری شان کمی متفاوت با ماست. حنبلی ها آنجا هستند و شافعی ها هم شاید باشند. اما احناف دید مکتبی و جدیدی از دیوبند دارند.

وقتی که حکومت طالبان کم کم داشت مستقر می شد، من خودم در مرز میلک حضور داشتم؛ یک عده مردم افغانستانی با ترس و لرز از مرز می آمدند به ایران و می گفتند ما را می کشند و بدون قضاوت حکم